

Instant

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Decembrie ne-alintă parcă-n joacă
Cu fulgi răzleți și nopți cu lunecuș,
Cu streșini ce zâmbesc sub promoroacă
Când eu pe trupul tău devin arcuș

Și pieptăn fiecare acoladă,
Cobor ușor pe câte un versant,
Pe geam privește omul de zăpadă
Și ne topim, și el, și eu, instant.

E rece-afară, dar fierbinte-n sobă,
Nu-mi pasă nici de ger, nici de omăt,
Nici dacă lumea-ntreagă dezaprobă
Că gust din sânul tău și mă îmbăt.

- Se joacă timpul iar de-a baba oarba,
Noi stăm ascunși sub blănuri și zâmbim,
Zăpezile se-aștern pe unde iarba
Ne săruta picioarele... Sublim

E anotimpul alb care mă-mbie
Să stăm la gura sobei ca și cum
Ostatici sub ninsori și agonie
N-ar exista pe Terra niciun drum.

Aluneci calm pe pârtiile-abrupte
Și zorii ne surprind trăind intens,
Mă depășești pe linii neîntrerupte,
Ai învățat să mergi pe contrasens?

Ioan Grigoraș & Liliana Trif